

in Shamir

בשמייר

גיליון 109

20.5.2021

גמלאים מטיילים

מה בגיליון:

- ◀ גאווה מקומית - מטס חיל האוויר ביום העצמאות
- ◀ חקלאות שמנסה לשרוד אל מול כל הקשיים
- ◀ דמוקרטיה ייצוגית מול דמוקרטיה ישירה - מה עדיף לנו כקיבוץ?

גיליון

109

מזל טוב

לג'ורג'י ועינת לוי

לרגל הולדת הנכד

בן לעפרי ודודו (בקנדה)

ברכות לגילה ולד

ולכל המשפחה המורחבת

שולחן עורך

ואם לא נרוויח מחקלאות – אולי נרוויח מהמים ומהטופוגרפיה של האזור שלנו...

מי ששם לב יכול לראות לצד כביש 90 קצת לפני צומת הגומא שעבודות התשתית לפרויקט "אגירה שאובה" החלו סוף סוף. אנרגיה נקייה, אמנם קצת מאולצת, אבל בכל זאת...

לפחות דבר טוב אחד קרה בחודש האחרון: מגבלות הקורונה הולכות ונעלמות ואנחנו שוב יכולים לשבת יחד בחדר האוכל וליהנות מתערוכות התמונות החדשה של דבורה אזולאי ומתערוכות התמונות של משה מירון במבואה. מי שייכנס למועדון – ימצא גם שם תערוכה חדשה.

רוצים עוד משהו טוב? תקראו את דו"ח המדד הכלכלי של שמיר שכתב שי שפיגלר, יו"ר הנהלה כלכלית, ותראו שהקורונה לא הפילה אותנו לקרשים, אולי אפילו להיפך.

שלוש אמהות של חברות קיבוץ הצטרפו לאחרונה ועברו לגור בשמיר. גילי רז פגש את כוכי, אמא של לילך צליק ובהמשך, אני מקווה שיכיר לנו גם את שרה, אמא של דבורה מוצ'ניק ואת רחל, אמא של ענת שני.

לא הייתי בשמיר בבוקר יום העצמאות, אבל מקווה שלפחות חלק מכם הצליחו לראות את מטס חיל האוויר מעל עמק החולה. למי שלא יודע, רס"נ נ' שהוביל את המטס – נולד בשמיר. כבוד לו וגאווה למשפחתו ולנו, ותודה לאל שהכל הסתיים בשלום כיוון שבעונה זו האוויר מלא גם בלהקות ציפורים נודדות...

ואסיים עם קצת נוסטלגיה:

במלאת 90 שנה למותה של רחל, מביאה נגה מרקמן שני שירים בשני חלונות: שירה של רחל "ליד החלון" והשיר "מול החלון" של נגה, שנכתב בהשראתו.

מקווה שיעבור עלינו חג שבועות רגוע ואופטימי.

שלכם, העורכת, יהודית מסד

מילותיי אלו נכתבות בימים קשים ובשעות קשות, בהן השקט השברירי של חיינו נקטע ללא הפסק באזעקות, מטחי טילים, ומה שאפילו מפחיד יותר – התפרעויות והפגנות אלימות של הציבור הערבי והיהודי בערים המעורבות.

רק לפני שבוע ביקרתי, במסגרת טיול מאורגן של יד בן-צבי, בשני כפרים בוואדי ערה. באתי לחוות עם אנשי המקום את אוירת לילות הרמדאן, (שאגב, מזכירה קצת את חג המולד הנוצרי בחגיגותיה). ללמוד עוד קצת על החודש המיוחד הזה עבורם ולהביע אמפתיה ורצון אמיתי לחיים משותפים תוך כבוד הדדי.

וכמו תמיד באזורנו, המיעוט הקיצוני משני צידי המתרס הוא זה שבתוך כמה שעות הופך על פיה את הקערה הזו, שהתמלאה אט אט, בעמל רב, ובמשך זמן רב, במחוות של רצון טוב. מיעוט שגורר אחריו גם חלק מהמתונים שבינינו ודווקא הוא זה שמכתיב את המהלכים.

לא רוצה לשפוט ולקבוע מי התחיל... מי קיצוני ואלים יותר... האמת של מי חזקה יותר... אבל מרגישה לכודה וחסרת אונים בתוך קהל גדול שכן מעדיף להיות חכם ולא צודק, שכן מוכן לכבד ולא לנקר עיניים, שכן מוכן לשתף ולא להחריג. קהל שמחפש את המנהיגים האחראים והשפויים שישיתמו סוף לסאגה הזו.

ואחרי כל זאת, ורק מתוך תחושה שמיצינו את כל המהלכים – כן לשמור על זכויותיי בארץ הזו כי, כמאמר המשורר, "אין לי ארץ אחרת".

אני מקווה שעד שהעלון יגיע אליכם נהיה כולנו קצת יותר רגועים, ואולי קצת יותר אופטימיים??

גם הדמוקרטיה במדינה עוד לא הצליחה למצוא את דרכה ולהרכיב ממשלה (לפחות נכון לימים אלה), ובימים שרשתות חברתיות קובעות הרבה מסדר היום שלנו, יש לתהות ולחשוב מחדש גם על פני הדמוקרטיה בקיבוץ. כך לפחות חושב מתי בר-אלון ומעלה את הסוגיה דמוקרטיה ייצוגית מול דמוקרטיה ישירה במדורו "דילמה".

החקלאות ממשיכה להילחם על קיומה אל מול מחירי המים, היבוא של תוצרת חקלאית מחו"ל, ושינויי האקלים. מה בכל זאת מגדלים בגד"ש שלנו? זמיר כרמי עורך סיכום ביניים לרגל חג השבועות.

במסגרת פעילויות הגיל השלישי, שנערכות באופן שוטף וקבוע בקיבוץ ומחוצה לו, יצאנו לסיור (דרך עמותת בקש"ר בליווי, סיוע, תמיכה ועזרה של רחלי) ברמת הגולן, בעקבות סיפורו המרתק של אלי כהן, המרגל הישראלי בדמשק.

יצאנו לסיור על אף מזג האוויר השרבי, שלא הצליח להעיב על החוייה הנהדרת שחווינו.

התחלנו את היום במועדון, במצגת מעמיקה על אלי כהן ופעילותו בסוריה וברמת הגולן.

כשהגענו לצפון הגולן, ביקרנו באתר 'ברכת רם' ושמענו את סיפורו המופלא של **סלים א-שופי** - איש שתרם רבות לביטחון ישראל, ומרבית הפעילות שלו תישאר חסויה לשנים רבות. ביקרנו באנדרטה לזכרו וחווינו את שוק התפוחים האותנטי שלצד ברכת רם.

המשכנו לכיוון קונייטרה, שם ביקרנו בבית המפקדה הסורית ועמדנו על פעילותו של אלי כהן באזור. ראינו נקודות ציון לזכרו של אלי ואת פסל המנעול.

לאחר מכן ביקרנו בפסל המרגש של נדיה והילדים, המחכים לאלי שיחזור משליחותו בסוריה. רעבים אך מרוצים נסענו לארוחת צהריים ביקבי בהט, וקינחנו בבית הקפה "דה קארינה" בעין זיוון.

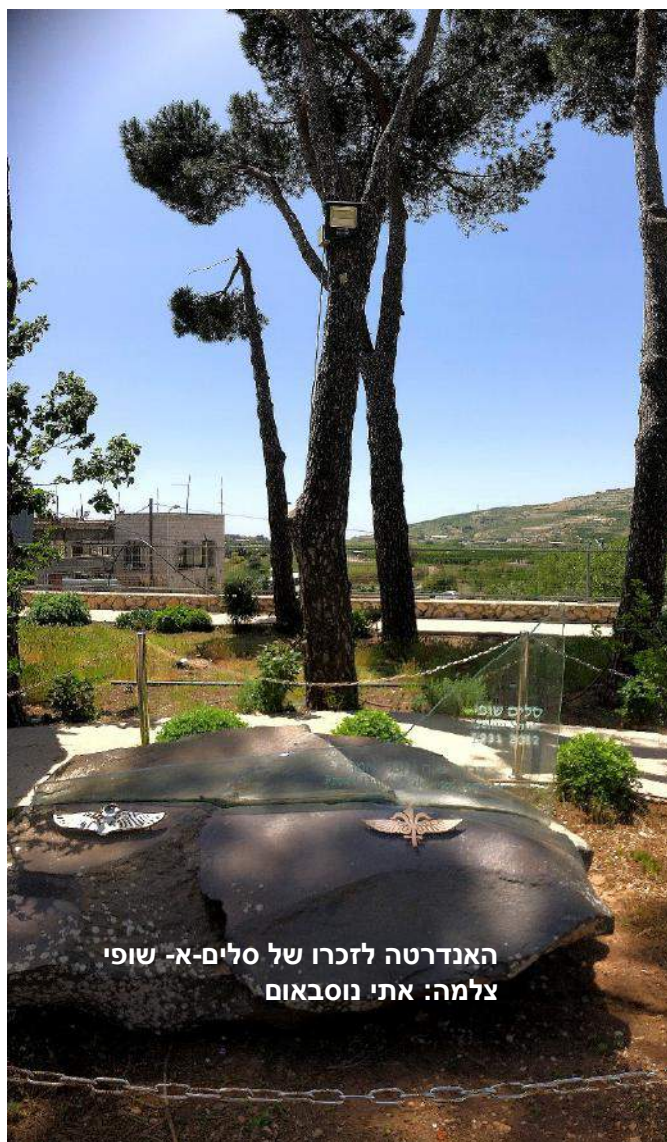
סיימנו באתר חדש ומדהים, אתר מלון בוטיק בית המכס - האתר בבעלותו של איש העסקים ליאו גלזר, שם קיימת אנדרטה של אלי כהן ומתוכננת אנדרטה נוספת - אליהו כהן שעולה בסערה השמימה. האנדרטה החדשה תושלם עד סוף 2021.

וכך סיכם המדריך שלנו, **גיל ברנר**, את הטיול:

"תודה לכם, אנשי קיבוץ שמיר, על החברה הנעימה במהלך הטיול ברמת הגולן. נהנתי מכם מאוד.

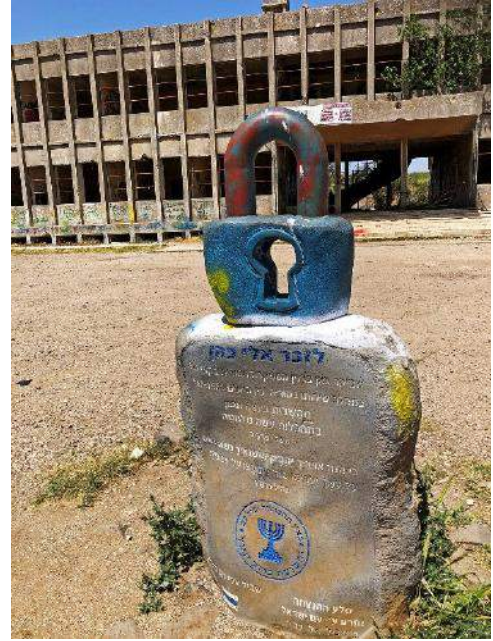
תודה לשתי המלוות הנפלאות, אורית ורחלי, ובעיקר תודה שהייתם קהל מתעניין, לא מציק וזורם, אנשים שכיף להיות במחיצתם."

הטיול מתחבר אצלי למפגש קודם, שעסק בגיבורה מקומית שלנו, שוריקה ברוורמן. במפגש אירחנו את בתה של שוריקה, חגית, ואת ד"ר אסתר כרמל חכים, שעסקה

במחקר וייעוץ אקדמי לסרט "לסבתא יש אקדח".

בנימה אישית: האזכור של גיבורים כמו אלי כהן ושוריקה ברוורמן, מעצים את תחושתנו שהם עצמם לא תיארו ולא ידעו עד כמה הם מיוחדים וצנועים. כך נמדדת תהילת עולם, לפי מעשים. אלי כהן וגם שוריקה מימשו את השליחות שלהם לא על מנת לזכות במדליה אלא מתוך אמונה אמיתית בחינויותה וצדקתה. כבוד הוא לנו לזכור ולספר את סיפורם.

למעלה: בניין המפקדה הראשית של סוריה
ברמת הגולן ופסל המנעול לזכרו של אלי כהן.
למטה: פסלה של נדיה כהן וילדיה (מלפנים
ומאחור) המחכים לשובו של אלי.
צילמה: אתי נוסבאום

ונסיים בהזמנה לכל חברי הגיל השלישי שטרם
הצטרפו לפעילויות השוטפות. נספר כי באופן קבוע
נערכות פעילויות בקיבוץ וביניהן - הרצאות, סדנאות,
טיולים, סיורים וחוגים המיועדים עבורכם. נשמח מאוד לראותכם בשלל הפעילויות.

אורית מסד, רכזת הגיל השלישי

אנחנו נוהגים לצפות במטס חיל האוויר בכל שנה בה הוא מגיע גם לצפון, לגליל.

השנה הייתה לנו, מן הסתם, סיבה מיוחדת.

במטס יום העצמאות ה-73 הוביל רב סרן נ' את שלישיית ה-F15 כאשר במטוס לשמאלו טס מפקד חיל האוויר, עמיקם נורקין.

מצד אחד אבדה לנו התקווה לאיזה באאזוז קטן או נפנוף כנפיים לשלום, מצד שני - בכל זאת... כבוד, לא כל יום אתה זוכה להשתתף עם מפקד חיל האוויר במטס יום העצמאות.

החברים מהקיבוץ ומכרים מכל האזור מפרגנים, משתפים ומשתתפים באירוע. מדהים ונעים לגלות כמה רחוק מהעבר

אנשים עדיין זוכרים.

במשפחה בכלל התקיים פסטיבל, שבוע לפני המטס כולנו במתח - היכן לצפות במטס? הוא יראה אותנו? איך נסמן לו? נספיק לצלם? ועוד טרדות בנאליות.

במחשבה שנייה, המתח והפסטיבל שלובים חזק לכל אורך הדרך במסלול בו צועד נ'.

מיום ההליכה לגיבוש, דרך 3 שנים מפרכות בקורס טייס כאשר סכנת הדחה מרחפת מעליך כל הזמן, ועד טקס הסיום של הקורס בדצמבר 2015, אירוע מרגש ומרהיב לכשעצמו.

כל הזמן הזה חיל האוויר דואג לרתום את המשפחות לתהליך וכך מייצר בסיס תומך (ומדריך....) מצד המשפחות, התנהלות חכמה מצד חיל האוויר.

כיום, אנחנו במשפחה מבינים טוב יותר שיש צורך בהמון מוטיבציה ומחויבות על מנת לתפקד לאורך זמן כטייס קרב. אנחנו גם מבינים במובן הרחב יותר את המושג "הטובים לטייס", הכוונה אינה רק להיות בעל יכולת וכישורים להטיס מטוס קרב, זה תנאי הכרחי אך לא מספיק.

הבחורים והבחורות האלה חייבים להיות עם רצון להקריב ולתרום, ועם מכלול ערכים חזק ומגובש המאפשר לשאוף תמידית למצוינות חסרת פשרות.

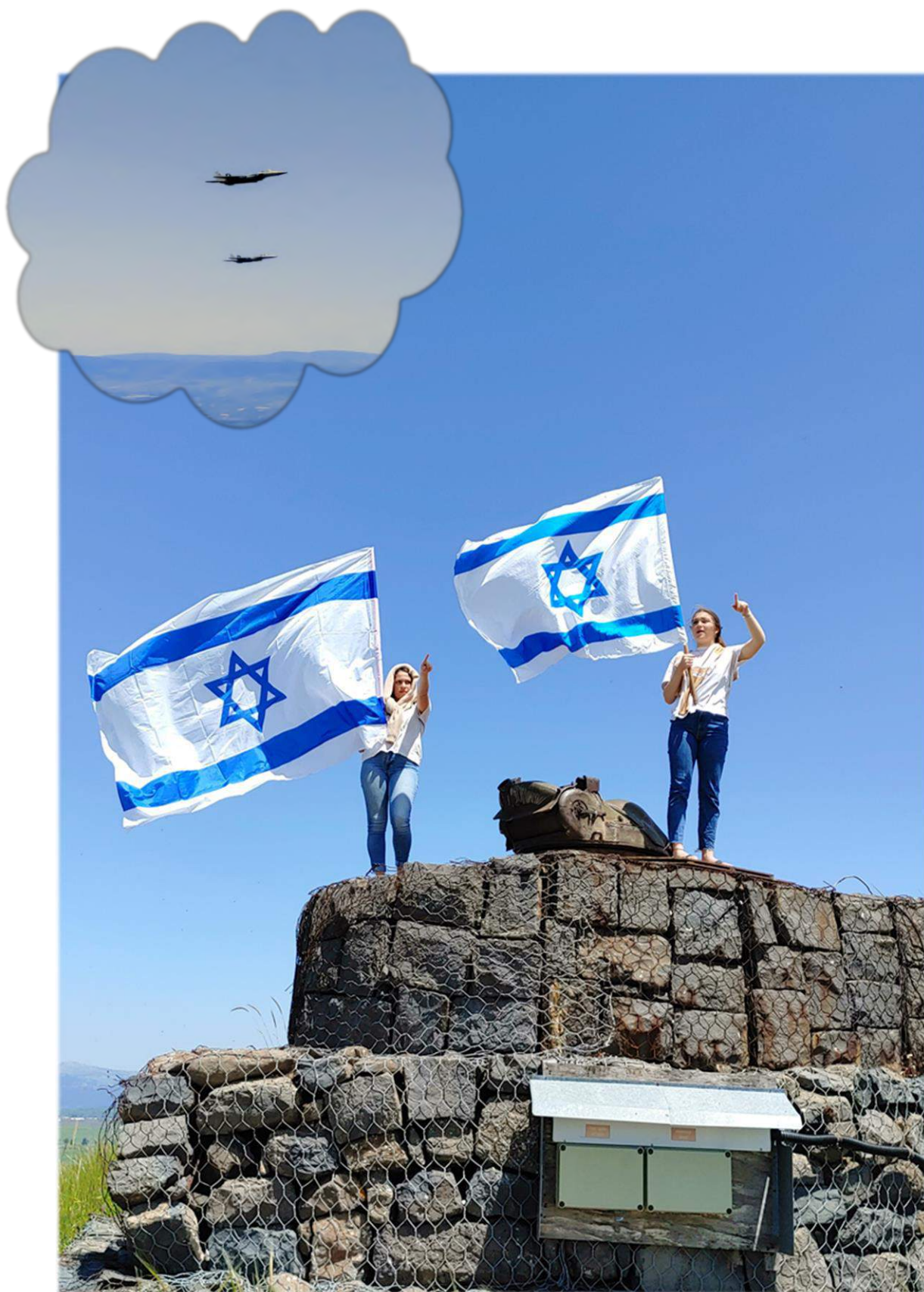

צילמו:
יאיר

המרשלג ונתן לוי

וכמה מילות גאווה שמירית ופרגון ממני, העורכת: נתן מחובר לשמיר מזה שנים רבות. מיום הגיעו כבן גרעין, אח"כ כחבר קיבוץ למשך כמה שנים יחד עם ענת, ועד היום כסמנכ"ל כספים בשלא"ג.

רס"ן נ' שהוביל את המטס, נולד כאן בשמיר... אז גאווה תכם - היא גם גאווה תנו והתרגשות תכם - היא גם התרגשותנו. כל הכבוד!!

צילמו: אלכסנדר (מקרית שמונה) ונתן לוי

נעים להכיר:

כוכי, אמא של לילך צליק

מראיין: גילי רז

**לאחרונה נקלטו בקיבוץ מספר אמהות של חברות/ים.
נפגשתי ושוחחתי עם אחת מהן: כוכי, אמא של לילך צליק.**

אשה נאה, מרשימה ומקסימה. כבר לאחר שיחה קצרה גיליתי שיש לנו משהו משותף: המבטא של כוכי מאוד הזכיר לי את המבטא הצרפתי של אימי, ואכן, הסתבר שכוכי נולדה וגדלה באלג'יריה (שהייתה בזמנו, כידוע, חלק אינטגרלי מצרפת). היא עלתה ארצה בשנת 1956 בהיותה בת 14. דומה מאוד להיסטוריה של אימי (אולי הן אפילו מכירות זו את זו, איזה עולם קטן...).

טרם הגעתך לקיבוץ, היכן התגוררת ועבדת?

גרנו כעשרים שנה בערד (שם גדלו הילדים), ואח"כ בבאר שבע, נתניה וחדרה. שנים רבות עבדתי בשעות הבוקר כאחות בבתי ספר, ובמקביל עבדתי בבתי חולים סורוקה, מאיר והלל יפה, ובמלבן (מרכז גריאטרי בנתניה).

בבתי החולים עבדתי במחלקות פנימיות, ילדים, וגריאטריה. לאחר היציאה שלי לפנסיה עברתי לעסוק בעיקר ברפואה הוליסטית ולמעשה אני עוסקת בכך גם היום, אך לא באותה אינטנסיביות ובאותו קצב בו עבדתי בעבר.

ומה משך אותך דווקא לרפואה המשלימה?

אני אוהבת אנשים ואת אפשרות הנתינה והעזרה שיש במקצוע הזה, וכמובן את תהליך הטיפול עצמו. נפש האדם היא מקור כל המחלות, והרפואה ההוליסטית מתייחסת לאדם כולו, ומרפאת באמצעות הבנת הנפש. על מנת לטפל בחולה בצורה טובה נדרש להכיר אותו כשלם ולא רק בתחום מצומצם ומוגדר כמו ברפואה הקונבנציונלית.

כיצד את מבלה את זמנך? יש לך חברים/ות מהקיבוץ ומהאזור?

בעבר, רוב הזמן שלי היה מוקדש כמובן לעבודה. אך גם כיום יש לי חיים מלאים בעיסוקים רבים ומגוונים: אני לומדת ומתרגלת במרכז קלור: בימי ראשון יוגה ו NLP ובימי שלישי גאגא עם סטפן מלהקת בת שבע. בימי חמישי לומדת בבית המדרש בתל חי (תנ"ך, תהילים ותלמוד) ועוד הרצאות בנושאים שונים ומעשירים (ספרות עברית, ביאליק וכד'). פעם בשבוע גם רוקדת ריקודי-עם בכפר סאלד, ובשאר זמני הפנוי אני קוראת המון ספרים. יש לי פה שקט שמאפשר לי קריאה והעמקה בספרים שלי, כולל נושאים וספרים שאני כבר מכירה וקראתי בעבר, כאן אני יכולה לחזור אליהם. אני קוראת עכשיו, בין היתר, את "ספר היצירה" המדהים (חיבור עברי עתיק שנודעת לו משמעות רבה בעולם המיסטיקה והקבלה היהודית) אותו ירשתי מסבי ז"ל.

עם מיכאלו
הנכד בן
השנתיים וחצי,
מקיבוץ שניר

כאמור, יש לי סדר יום מלא (לפחות כמו שהיה בעיר...) אני עורכת קניות בקרית שמונה, מבשלת, הולכת לבריכה (בתקופת הסגר הייתי שוחה בבריכה וגם מתרגלת שם עם עדית טאי צ'י וצ'י קונג).

יש לי קשר טוב עם שרה (אמא של דבורה) ולחוגים אני נוסעת יחד עם רעיה ואיריס (שלומדות בחוגים אחרים, עפ"י תחומי העניין). ריקודי עם אני רוקדת עם חברות נוספות. למרות ההבדלים והרקע השונה ממנו הגענו, יש לנו חברות והערכה הדדית גדולה זו אל זו, הן מאוד שמחות שנקלטתי בקיבוץ ואני מאוד אוהבת אותן.

וכמובן, יש לי נכד (הבן של חיה/חייקה) בקיבוץ שניר, מיכאלו בין השתיים וחצי, שאני משוגעת עליו! אנחנו נפגשים לעתים תכופות ואני מאוד נהנית לבלות איתם בכל הזדמנות.

בפעילויות שלי אני פוגשת גם חברים וחברות מקיבוצים אחרים באזור וגם מקריית שמונה. אני מודה לקב"ה שיש לי את כל זה, ואת האפשרות ללכת לכל הפעילויות הללו.

מה לגבי טיולים באזור, את מטיילת הרבה?

בהחלט כן! טיילנו הרבה בשנה האחרונה. היינו למשל, בשביל אלי כהן (שביל הנצחה המורכב משמונה תחנות הפזורות לאורך כביש 98 אשר קשורות לפועלו של כהן ברמת הגולן, ג.ר.) וביקרנו גם בישוב מסעדה. כמעט כל יום שיש אנחנו מטיילים עם הנכד בנחלים. הטבע כאן הוא אחד הדברים שמשך אותי לאזור הזה.

וממשיכים כמובן לטייל גם במרכז: במוזיאונים של תל אביב ובחופי הים. היום למשל, אני מטיילת עם הנינה שלי (גאיה בת החודשיים) נכדתה של בתי טלי (טלוש..אחת מארבעת ילדי).

היה לך קשר קודם לאזור הצפון ולקיבוץ?

לילך הגיעה לקיבוץ לפני כשלושים שנה. בתחילה היו לי חששות מהמרחק הגדול מהמרכז, אך התגברתי על החשש ובכל זאת נהגתי לצאת ולנהוג לבדי צפונה ולבקר אותה, למרות המרחק הגדול. בתקופה זו הכרתי לראשונה את הקיבוץ.

הקיבוץ אז היה שונה: אני זוכרת שלילך הייתה זקוקה לאישורים רבים על מנת לצאת ללימודים, היא למדה בסמינר למורים (אני מאוד תמכתי בכך, אני מוצאת חשיבות רבה ברכישת השכלה ומקצוע) וגם השתלבה במסגרות החינוך לילדים בקיבוץ.

האם חשבת אז שיבוא יום ותעברי

לגור פה? ומה גרם לשינוי ולהחלטה לעבור לפה? הריי מדובר בשינוי עצום, והאם את מאושרת מחיך כאן?

עד לפני מספר שנים ואפילו עכשיו, עד שהתחילה הקורונה, לא חשבתי מעולם שאני אגור בקיבוץ ושצורת החיים הזו מתאימה עבורי, אבל התבררתי (בעוד שמונה חודשים, בשני לינאר, אהיה בת שמונים!). אגב, בכל עשור אני חוגגת בטיול בחו"ל, הילדים שלי כבר עסוקים בתכנון הטיול הקרוב הבא עלינו לטובה.

בביקורי ראיתי שגם הקיבוץ השתנה, וההבדל הוא עצום: עכשיו הקיבוץ יותר פתוח ויש יותר חופש פעולה ואפשרות להתבטא לכל אחד, וגם מגוון אפשרויות גדול יותר. החיים פה שונים במידה רבה מהדימוי שיש לאנשים על הקיבוץ.

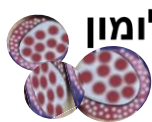
עם הנכד ועם הנינה גאיה

סגנון החיים פה מצוין עבורי, אני מאוד אוהבת ומאוד מאושרת כאן. ובכלל, הגישה שלי היא שכל מקום שקיים בייקום הוא בשביל האדם, ושאפשר להיות מבסוט בכל מקום אליו מגיעים. כאן במיוחד אני מרגישה שאני בבית ושהגעתי לנחלה. חברות שלי שמבקרות אותי אומרות לי שאני נראית מצוין ואני אכן מרגישה כך.

ומה העצה שתוכלי לתת לנו על מנת שנהיה חיוניים וחיוניים כמוך?

ללמוד! כל החיים להמשיך וללמוד דברים חדשים!

תודה לכוכי על האירוח הנפלא בדירתה שבקיבוץ, תודה ללילך שהביאה את אמא לקיבוץ ונתנה לנו את האפשרות ללמוד ממנה כל כך הרבה, ושבזכותה אנחנו זוכים להכיר אשה מדהימה, עם הרבה נסיון חיים ועולם תוכן שלם שמעשיר גם את חיינו.

עדכונים ממערך החינוך מאת: מירב סולומון

הגיל הרך (אפריל 2021)

מה קורה בגיל הרך בימים אלו?

שנה של קורונה מאחורינו, הקיץ מתקרב והחום בימים מסוימים כבד, מסירים את השכבות ואת המסכות במרחבים הפתוחים. יש תחושה של שינוי באוויר ושל חזרה לשגרה, לקראת סופה של השנה.

השגרה כל כך חשובה לכולנו. קודם כל לילדים וכמובן לנו, המבוגרים. שגרה שנותנת ביטחון וודאות, שמאפשרת לקדם תהליכים, לצמוח ולהתפתח, לגדול ולהתכוון לשלב הבא. שגרה שמאפשרת לחשוב קדימה, לתכנן את השנה הבאה ולהתפנות לקדם ולממש תכניות שנדחקו הצידה בשנה האחרונה.

בשנה הזאת למדנו כל כך הרבה דברים חדשים. גילינו שאפשר אחרת ולעיתים זה אפילו טוב ונכון יותר.

האתגרים שנתקלנו בהם בתקופה האחרונה, בעיקר בנושא איוש הצוותים והפעלת המערכת, היו מורכבים מאוד. זאת הפכה להיות המשימה העיקרית. איך מאיישים את הבתים בנשות צוות קבועות, יציבות וטובות החיפוש אחר כאלו, הפך למשימה בלתי אפשרית שחייבה אותנו, מספר פעמים, לסגור בתים בהם לא היה צוות מספיק או מתאים. נשות הצוות הקבועות היו צריכות לעבוד עם מחליפות רבות והאחריות עליהן הייתה כבדה, אך הן צלחו את התקופה באופן ראוי להערכה.

ועדת החינוך הייתה חלק מהחשיבה וההחלטות ונתנה גב למערכת וגם אתם ההורים התגייסתם והבנתם את המצוקה. זאת משימה כלל ארצית שכל מערכות החינוך מתמודדות איתה באופן יומיומי. המחסור הוא גדול והמגבלה של העסקת אנשים מחוסנים בלבד רק העצימה את הבעיה.

אך לאט לאט ובסבלנות גייסנו צוות נשים חדש ואנו מקווים שנשות הצוות הוותיקות, שאינן עובדות כרגע, תחזרנה אלינו במהרה.

בבית התינוקות ממשיכים לקלוט את התינוקות החדשים ומתארגנים לקראת הקיץ בבתי השונים.

המגבלות בהתנהלות עדיין קיימות, אך למדנו לעבוד איתן, להסתדר עם מה שיש ולמצוא את הדרכים שיתנ מענה חלופי. אנו מעריכים שממש בקרוב ישחררו מגבלות נוספות.

בימים אלו, אנו עוברים לסדר יום של קיץ, מתחילים את היום בחוץ, בטיול או בחצר, בשעות הקרירות. אנו מטיילים ונהנים מהטבע הפורח סביבנו ומכל מה שהמרחב בשמיר מזמן לנו: ספריה, משק חי, בית מורשת ועוד ועוד.

בתקווה לימים של שקט, שלווה ובריאות,

מירב

שני חלונות

ב 16.4.1931 נפטרה בתל אביב רחל בלובשטיין, המוכרת יותר כמשוררת "רחל". השנה מלאו 90 למותה. נגה מרקמן: את השיר "מול החלון" ("בין המיתרים", הוצ. פרדס 2013), כתבתי בהשראת השיר של רחל "ליד החלון" וכשיחה עם דמותה.

מול החלון / נגה מרקמן	ליד החלון / רחל לשכנתי – טוביבה
כשאני רואה רקפת בגשם	יש גם נחת, גם משהו נחת
מרכינה פרחיה מול חלוני	בתבל הנוגה הזאת:
אני נזכרת ברחל, המשוררת הגולה,	בחצר הקטנה, מתחת,
כמהה מול חלון עירוני.	לשכנתי – גנת ירקות.
חלון קטן לגנה מזריקה.	בגנה, בתלמיה השנים,
שני תלמים: בצל, אפונה.	תלתלי אפונה יפים
מדי יום היא עומדת מול הצהר,	וצנונית חכלילת עינים
מבטה בגנה הקטנה.	ונבבות בצל חצופים.
יום-יום גדלים הירקות,	ומבין התלמים מתחת
ימיה אוזלים לאטם.	אל חלון חדר המורם
מול חלוני רקפת בגשם,	דמות-עבר אהובה ונשכחת
בעצב הרכינה ראשה.	מטפסה ומבטת דומם.

תחנת כוח להפקת חשמל מאגירה שאובה

ייעל שביט תקשורות +
מידע מהרשת) 18.4.2021

יוזמה שהחלה בשנת 2004 בחברה הכלכלית של מ.א.ג.ע. והחברה לפיתוח הגליל, מגיעה סוף סוף ליישום.

הספקו של הפרויקט יהיה 156 מגה-ואט ועלות הקמתו תגיע לכ- 470 מיליון דולר. הפרויקט, שהוכרז על ידי ממשלת ישראל כפרויקט לאומי, יביא לתרומה עסקית משמעותית לאזור.

מהי אנרגיה/אגירה שאובה?

אנרגיה שאובה (ידועה גם בשם אגירה שאובה) באנגלית (Pumped-storage hydroelectricity) הוא כינוי לאנרגיה הנשמרת בצורה של אנרגיה פוטנציאלית,

בדרך כלל על ידי שאיבת מים ממאגר נמוך למאגר גבוה. בעת שנדרש השימוש באנרגיה זו, מופלים המים השאובים והאנרגיה הפוטנציאלית הופכת לאנרגיה קינטית (אנרגיית מים, המשמשת בדרך כלל לייצור חשמל. (ויקיפדיה).

ולמה זה לקח כ"כ הרבה זמן מרגע ההחלטה עד לביצוע?

ב- 2018 רשות החשמל והממונה על ההגבלים העסקיים חייבו את אלקטרה למכור את זכויותיה בפרויקט, בשל אחזקתה בפרויקט אגירה שאובה גם בגלבו. אלקטרה מכרה את אחזקותיה לאלומי. ב- 2019 אלומי הקפידה את הפרויקט מאחר שרשות מקרקעי ישראל (רמ"י) דרשה תשלום של כ-160 מיליון שקל בגין חכירת הקרקע. לאחר מו"מ עם רמ"י, התפשרה רשות מקרקעי ישראל וירדה מ-160 מיליון שקל ל-60 מיליון שקל. (מידע מ דה-מרקר 14.2.21)

גיאורא זלץ, ראש מועצה אזורית הגליל העליון: "אנחנו מקדמים בברכה את חברת "אלומי", שמקימים באצבע הגליל פרויקט אנרגיה שאובה, בהשקעה של כ- 2 מיליארד שקלים. הפרויקט יהווה מוקד תעסוקה, יצרוך שירותים בסדר גודל משמעותי, יתמוך ויחזק את הכלכלה האזורית. יחד עם החברה לפיתוח הגליל נעשה את כל שיידורש לתמוך בפרויקט".

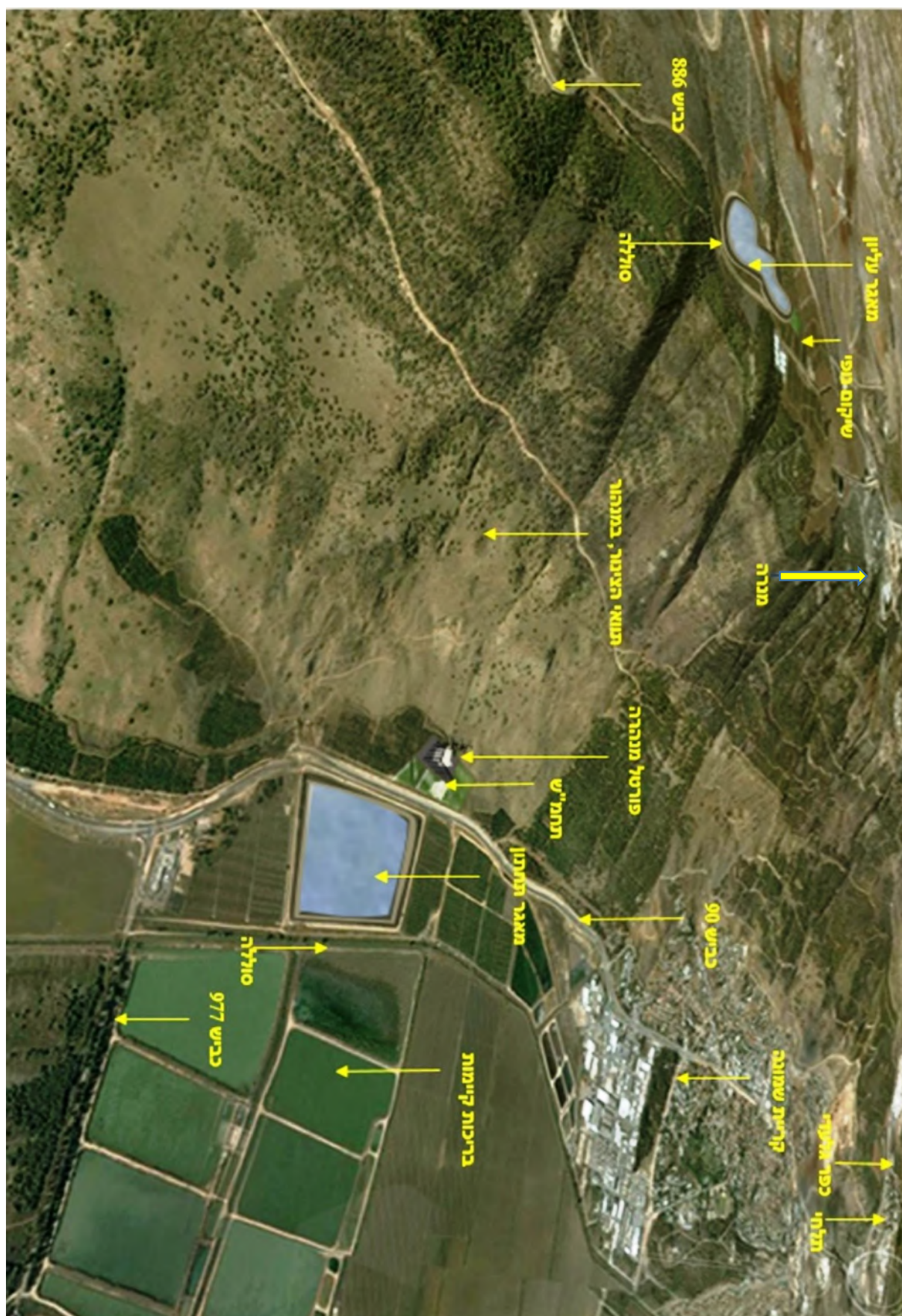
תהליך הקמת מתקן האגירה השאובה יתפרש על פני קצת מעל לחמש שנים והצפי לסיומו בשנת 2027. הפרויקט יקבל תשלום מחברת החשמל עבור עלות החשמל שתייצר תחנת הכוח, ומחיר קבוע עבור העמדת כושר הייצור שלה לרשות מנהל מערכת ייצור החשמל. ההסכם הינו ל-20 שנה.

היוזמה להקמת הפרויקט החלה בשנת 2004 בחברה הכלכלית במועצה אזורית הגליל העליון על ידי אביהו ביאלי וגרשון שרון ועברה לניהול והובלה של אחיק בר לוי ז"ל שהיה אז מנכ"ל החברה לפיתוח הגליל. בשנת 2014 עבר הפרויקט לידי חברת "אלומי קפיטל" (83.4%) וחברת אמפא (16.6%) ובשנים האחרונות הנהלות החברה לפיתוח הגליל והנהלת המועצה האזורית גליל עליון, פעלו לקידום הפרויקט והסרת חסמים רגולטוריים. כמו כן, נחתמו הסכמים לאספקת מים, עם אגודות המים בגליל.

טכניקת האגירה השאובה מבוססת על ייצור חשמל באמצעות כוח הידרו אלקטרי, שנוצר בין שני מאגרי מים, עליון ותחתון, המחוברים בצינור לחץ מאסיבי. תפקידה העיקרי היום הינו ייצוב רשת החשמל והורדת עלות החשמל. הפרויקט בגליל העליון מנצל את פער הגבהים (680 מטר) בין בריכת האגירה העליונה לתחתונה, עובדה גיאוגרפית שתהפוך את פרויקט האגירה השאובה במנרה ליעיל בישראל, כיוון שניתן יהיה לייצר הרבה חשמל (הספק של 156 מגה-ואט) באמצעות בריכות אגירה בנפח מצומצם יחסית (1.2 מיליון מ"ק). בשעות השפל בצריכת החשמל והשפל בתעריפו, מעלה המשאבה את המים מהמאגר התחתון למאגר העליון. בשעות השיא בצריכת החשמל (ותעריפים גבוהים) מוזרמים המים מהמאגר העליון לתחתון, והאנרגיה הנוצרת מפעילה טורבינה שמייצרת חשמל.

הטורבינה תמוקם כ- 700 מטר מתחת לצוק מנרה, כאשר פתח מנהרת הגישה, באורך של כשלושה קילומטר, ימוקם סמוך לצומת הגומא. כחלק מהפרויקט יוקמו שתי בריכות אגירה בנפח כולל של 1.2 מיליון מ"ק. העליונה בצוק מנרה, והתחתונה 4 ק"מ דרום לקריית שמונה, צפונית לצומת גומא.

היתרונות באגירה שאובה: מתן עתודה זמינה למערכת לשימוש בהתראה קצרה, התאמת עקום הייצור לעקום הביקוש וניצול עודפי ייצור החשמל לשאיבת מים בזמן שפל. בנוסף, ניצול הפער בין עלויות הייצור וכן יכולת לייצב את המתח והתדר ברשת.

פרויקט אגירה שאובה – הדמייה (פיתוח הגליל)

בפינת הדילמה נדון הפעם בשאלה הבאה –

מה עדיף לחברי קהילת שמיר: האם לבצע את כל ההצבעות בקלפי? האם להמשיך במצב הקיים היום, בו מובאות להצבעת קלפי רק הכרעות הנוגעות לשינוי אורחות חיים וקבלה לחברות? וכל שאר ההצבעות מתקיימות במזכירות הרחבה?

(תודה לנטע שפיגלר על הרעיון לפינת דילמה זו).

דילמת הדמוקרטיה הישירה מול הדמוקרטיה הייצוגית.

- האם דעתו של הרוב תמיד טובה יותר?
- האם כל החלטה יכולה להתקבל ע"י כלל חברי הקהילה?
- מה היתרונות והחסרונות של כל שיטת הצבעה?
- האם מוסדות הקיבוץ הם באמת מוסדות המייצגים את כלל הציבור?
- האם המיעוט בקיבוץ שמיר מיוצג במידה מספקת?

1. הגדרות של דמוקרטיה ייצוגית ודמוקרטיה ישירה.

דמוקרטיה ייצוגית היא שיטת ממשל דמוקרטית בה מפעיל העם את ריבונותו באמצעות נציגים הפועלים בשמו. הנציגים פועלים על מנת לייצג את בוחריהם, ולממש את רצון הבוחרים ודעתם, אך הם אמורים לעשות זאת תוך הפעלה של שיקול דעת. לצורך זה הנציגים מקבלים את הסמכות לפעול על פי הבנתם וראות עיניהם, לנוכח נסיבות משתנות. שיטה זו לעיתים מעומתת עם שיטת הדמוקרטיה הישירה, בה אין נציגים, או שהנציגים חייבים לפעול על פי הוראות בוחריהם הניתנות להם באופן ישיר ללא אפשרות לסטות מהן.

דמוקרטיה ישירה היא שיטת ממשל שבה כל האזרחים באופן אישי (הם עצמם, בלי מתווכים או נציגים) מקבלים את ההחלטה ומנהלים את ענייני המדינה (למשל מצביעים בעד או נגד). בעידן המודרני, המונח דמוקרטיה ישירה מתייחס בעיקר לשימוש במנגנונים באמצעותם האזרחים יכולים להשתתף, במסגרת הדמוקרטיה הייצוגית, בהצבעה על החלטות ציבוריות באופן ישיר, למשל באמצעות משאלי עם. דמוקרטיה ישירה מבוססת על שוויון מהותי בין האזרחים ועל עקרון הרוב בתהליך קבלת ההחלטות. שיטת ממשל זו מניחה כי חוכמת ההמונים תוביל לבחירת דרכי הפעולה הנכונות והיעילות ביותר, אשר נאמנות במידה המרבית לאינטרס הציבורי.

2. בעד דמוקרטיה ישירה.

- שווייץ היא המדינה העושה שימוש בכלי דמוקרטיה ישירה, באופן המשוכלל והרחב ביותר, ובמשך הזמן הארוך ביותר. השיטה הפוליטית הייחודית, היא הגורם המאחד את שווייץ - מדינה המורכבת מ-26 מדינות עצמאיות (קנטונים), בה תושבים הדוברים ארבע לשונות ומאמינים בשתי דתות עיקריות (אתר אזרחים למען דמוקרטיה ישירה בישראל).
- על-פי רוסו, השיטה הפוליטית הנכונה לבני אדם חופשיים, מחייבת קבלת החלטות על ידי האזרחים עצמם ולא על ידי נציגיהם. ההסכמה בין האזרחים באשר לאופן ניהול החברה היא האמנה החברתית (אתר אזרחים למען דמוקרטיה ישירה בישראל).
- המחירים הגבוהים בישראל הם תוצאה של שיטה שמעדיפה את אוצר המדינה על פני תושבי המדינה; שמתעלמת ממצוקות חברתיות; שמזלזלת בערכי השוויון והסולידריות ולכן גם מוותרת על צדק חברתי. (יצחק זמיר אוקטובר 2011).
- אין בשיטה של דמוקרטיה ייצוגית דבר המחייב את הנבחרים להקשיב לעם, ואין בה מה שיאפשר לעם להשפיע על השלטון. (יצחק זמיר אוקטובר 2011).
- ניעות פוליטית - ההצבעה הישירה תהווה פלטפורמה לתפוצה מהירה של תנועות ורעיונות חדשניים, ולתרגומם לחקיקה (ויקיפדיה).

- ריכוז הכוח הוא חלק מובנה בממשלה ייצוגית. בחלק מהמדינות בהן יש דמוקרטיה כזאת יש נטייה ליצירת שחיתות. בדמוקרטיה ישירה, האפשרות לשחיתות קטנה יותר. (ויקיפדיה).

3. בעד דמוקרטיה ייצוגית

- הדמוקרטיה הייצוגית, הפרלמנטרית, מאפשרת משא ומתן גמיש בין בעלי עמדות ואינטרסים נוגדים. (פרופ' ידידיה שטרן יולי 2013).
- משאל עם הוא אמצעי פרוצדורלי, גליוטיני באופיו, שבאמצעותו מכריע הרוב את המיעוט. (פרופ' ידידיה שטרן יולי 2013).
- קיומם של הנציגים נתפס בדמוקרטיה המודרנית כמגן מפני עריצותו של הרוב, וכיוצר חציצה בין רצונו הגולמי של העם, המתבטא ביצירת רוב מקרי בהכרעות, ובין אסטרטגיות ארוכות טווח, ומדיניות עקבית. (ויקיפדיה).
- קבלת הכרעות על ידי פוליטיקאים מקצועיים המפעילים שיקול דעת מקצועי עדיפה על קבלת הכרעות באופן ישיר.
- דמוקרטיה ישירה, הכרוכה בהכרעה של כל העם או רובו, חשופה למניפולציה של דמגוגים ולשלחוב רגשות ועל-כן - אף מסוכנת ליציבות המשטר. (צוות המכון הישראלי לדמוקרטיה יוני 2000).
- יש הסבורים שממשל באמצעות נציגים הוא ביטוי טבעי לחלוקת עבודה גם בענייני ניהול החיים המשותפים. יש אנשים שבנושא זה יש להם עניין רב יותר, ולעיתים אף כשרון גדול יותר, והאחרים ישמחו להקדיש את הזמן והמשאבים המתפנים מהשתתפות פעילה בחיים הפוליטיים לנושאים אחרים. (צוות המכון הישראלי לדמוקרטיה יוני 2000).

4. דעתי האישית.

- הבעיה המרכזית בדמוקרטיה ישירה היא זכויות המיעוט. בשווייץ הביאו למשאל עם הצבעה על חוק איסור כריתת קרניים לפרות מאחר שזו התעללות בבעלי חיים. החוק התקבל במשאל עם אבל בעלי הפרות נפגעו מהחוק זה מאחר שיותר פרות נפגעו מקרניים של פרות אחרות וכך נגרמו הפסדים כבדים למגדלי הפרות, מה שגרם בעקיפין להעלאת מחירי הבשר והחלב במדינה.
- היתרון הגדול של בחירה ישירה הוא שתמיד מתקבל רצון הרוב. הבעיה היא שלא תמיד רצון הרוב גורם להחלטות טובות.
- מאחר שהיום קיימת טכנולוגיה המאפשרת לתקשר את המידע ולקיים דיון רחב בין כל תושבי הקיבוץ, הי ששימוש רחב יותר בהצבעות קלפי יאפשר קבלת החלטות המייצגות הרבה יותר טוב את רצון הקהילה.
- לסיכום - דעתי היא שניתן בהחלט להעביר הרבה יותר הצבעות מאחריותה של המזכירות הרחבה להצבעות בקלפי. ככל שיותר הצבעות יהיו הצבעות קלפי - הרגשת השייכות ויכולת ההשפעה של התושבים תגדל ותפחית את המרמור, אם קיים כזה, במוסדות הקיבוץ.

מאי 2021

מה אפשר עוד להגיד על חודש מאי ההפכפך

ועוד לא אמרנו כך או כך?

שהוא קר במיוחד בלילות ובימים

ומביא עננים עם סופות ורעמים?

שהוא חם מדי בלילות ובימים

ומביא אותנו בריצה אל המזגנים?

אבל ככה זה באביב, אמר החזאי (שהוא איש חכם)

בקרב יבוא הקיץ וכבר יהיה ברור שחם,

כל יום חם!!

בעונה זו, כמו בכל שנה, השיבולים כבר מצהיבות, המרבדים הצהובים של ה"חרדלים" כבר יבשים ואפילו הפרגים כבר בסוף, סוף פריחתם.

אבל זו שעתם היפה של הסוככים שמגביהים ופורחים בלבן או בצהוב, של החוטמית הזיפנית הממלאה את צדי הדרכים בוורוד זוהר, של העולש שפותח עיניים בצבע תכלת עם בוקר - ועוד כמה צמחים שמאפיינים דווקא עונה זו, שבין החורף לקיץ.

משפחת החבלבלים, למשל, נותנת מופע מרשים בימים אלה. תמיד הכרתי את חבלבל השדה, שהוא הנציג הבולט ביותר של המשפחה, אך לא מזמן הופיע אצלנו (שוב בזכות "זרעים מצויין") סוג חבלבל בגוון ורוד סגול באזור של הפסלים, לכוון הכביש הראשי. הוא נקרא חבלבל המשי.

משפחת החבלבליים

המשפחה קרויה על שם הסוג חבלבל, ששמו המדעי *Convolvulus* מלטינית: "מפותל", מתאר את גבעוליו הנכרכים של הצמח. גם השם העברי, חבלבל, וריאציה של "חַבֵּל", מאזכר את הגבעולים הארוכים והמפותלים של בני הסוג.

הצמחים שבמשפחת החבלבליים נפוצים בעיקר באזורים הטרופיים והסוב-טרופיים. חלק מהמינים במשפחה אכילים, חלק משמשים כצמחי מרפא וחלק משמשים לנוי. בסוג חבלבל נמנו בעבר כ-250 מינים, בישראל נאספו 21 מינים.

חבלבל השדה *convolvulus arvensis*

שיח נמוך ומשתרע בעל ענפים דקים ומשתרגים. קרח בדרך כלל, אך הענפים הצעירים שעירים. בעל קנה שורש מעמיק. מי שניסה להיפטר ממנו יודע שהוא מגיע לעומק. העלים דמויי ביצה עם קצה משולש אך אינם מחולקים לאונות.

הפרחים בודדים או בקבוצות של 2-3, נישאים על עוקץ דק. הכותרת מאוחה לצורת משפך בצבע לבן בגודל 15 – 25 מ"מ.

הפרי כמעט כדורי, בקוטר כ-5 מ"מ מכיל 4 זרעים כהים.

נפוץ בשדות בור ובשטחים פתוחים בחבל היס-תיכוני וצפון הנגב. נמצא בחלקים רבים של העולם.

את תכונות המרפא שלו, גילו בשנת-1987. בארה"ב הוכן ממנו מיצוי הנמכר כתוסף תזונה. החומר הפעיל בצמח הינו תערובת פרוטאוגליקנים – חלבונים (המכונה גם PGM – ראשי תיבות באנגלית של ProteoGlycoMixture)

חבלבל המשי *Convolvulus stachydifolius*

חבלבל המשי הוא שיח נמוך ומשתרע בעל ענפים דקים ומשתרגים. העלים התחתונים דמויי ביצה או לב. העלים העליונים מחולקים למשולשים כשהאונה המרכזית היא הארוכה ביותר.

אורך עלי הגביע 5-7 מ"מ, קוטר הכותרת 25-35 מ"מ. הפרחים ורודים. עלי הכותרת מאוחים

פִּינֵת הַטֶּבַע של עִירִית שֵׁנִי

שתי מגורות הנפתח בשתי קשוות. בכל מגורה שני זרעים.

הצמח נפוץ בארץ מהצפון עד מדבר יהודה. בעיקר בבתות ספר יובשניות בין צומח עשבוני וגם על סלעים. אצלנו אפשר לראות אותו ליד הגשר הלבן בצד הדרך.

לפופית כפנית *Ipomea cairica* משפחת החבלבליים

היא מין של לפופית שבמשפחת החבלבליים. זהו צמח מטפס רב-שנתי שביכולתו לטפס לגובה רב אף על עצמים דקים, כדוגמת חוטי חשמל. מין זה נפוץ בישראל כצמח נוי על גדרות ומבנים. הלפופית נכרכת על ידי פטוטרות העלים הארוכות, שאופייניות לסוג. ולא על ידי קנוקנות.

מקום מוצאו הוא כנראה המזרח התיכון וצפון אפריקה, ומשם הוא התפשט ברחבי העולם, בעיקר על ידי האדם שהביא אותו לצורכי נוי ומאכל. במקומות מסוימים הוא הפך למין פולש. בישראל הוא גדל כצמח בר במקומות לחים ופורח בקיץ בחודשים יוני עד אוקטובר. הפרח גדול, קוטרו 7 ס"מ, צבעו ורוד-סגול, צורתו משפכית ועליו מאוחים כליל, כמו הפרח של קרובו החבלבל.

הגבעולים וקני השורש מזינים, אכילים, אחרי בישול ממושך להוצאת הטעם הרע.

בסוג לפופית 400 מינים, רובם טרופיים. רבים מבני הסוג מטופחים בגננות, המין החשוב ביותר לכלכלת האדם הוא הבטטה (לפופית הבטטה).

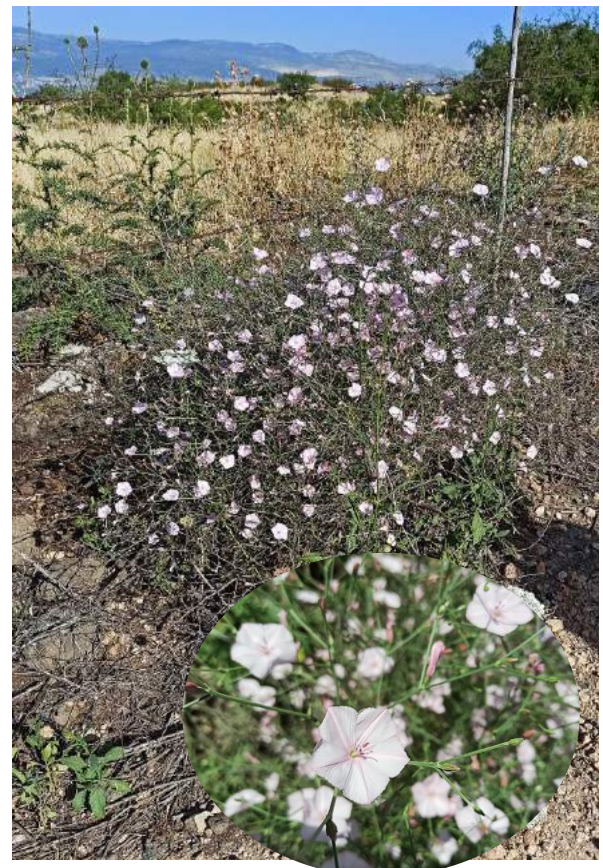
לצורת משפך ואורכם כ-8 מ"מ. הפרי כמעט כדורי בקוטר כ-5 מ"מ מכיל 4 זרעים כהים.

תפוצה: גולן, גליל, עמק יזרעון, עמקים, הרי שומרון, מדבר שומרון, הרי יהודה, שרון, שפלה, נגב צפוני, נגב והרי אילת. מוזר שלמרות שהוא כל כך נפוץ עוד לא פגשתי אותו עד עתה.

חבלבל השיח *Convolvulus dorycnium*

חבלבל השיח הוא בן שיח אשר מגיע לגובה של עד 60 ס"מ. צורתו כדורית, ענפיו דקים וסבוכים בעלי אופי נוקשה. על הענפים שערות קצרות ומהודקות המשוות לשיח צבע מאפיר.

בכל שנה בקיץ מתייבשים הענפים. הם מתחדשים בחורף לאחר רדת הגשמים.

העלים פשוטים, מאורכים ומסורגים על הגבעול. עם בוא החמסינים נושרים רוב העלים והצמח נותר עם מעטים מהם. את תפקיד ההטמעה יבצעו הענפים.

בעונת הקיץ, השיח פורח בעשרות פרחים ורודים ובולטים. עלי הכותרת מאוחים ויוצרים פרח דמוי משפך בצבע ורוד. פס ורוד בולט יותר נמשך בכל עלה, מהבסיס אל שולי הכותרת. בבסיס הכותרת סביב האבקנים הילה בהירה. הפרי הלקט בן

גד"ש שמיר, כמה נתונים :

מגדלים על שטח כולל של כ 3,800 דונם, מתוכם כ 1000 דונם בשטח האגם ליד עין טינה על כביש 918. השטח באגם נמצא במסגרת שטחי אמנת הכבול. שאר השטח נמצא בעמק למרגלות הקיבוץ, ולאחרונה התווספו לו שטחים נוספים גם ממזרח ומדרום לשמיר, במסגרת הליך הרחבת נחלה חקלאית שעשינו, ובסופו קיבלנו תוספת שטחים חקלאיים חדשים להכשרה בצמוד לקיבוץ. כ 220 דונם משטחים אלה נזרעו חיטה בשנה שעברה ונקצרו בימים האחרונים לחציר שמיועד לבקר שמיר.

שטחי הגד"ש שלנו משנת 1997 ועד 2018 היו בעיבוד וניהול במסגרת שותפות גד"ש שמ"ש, בה הינו שותפים עם הקיבוצים עמיר, שדה נחמיה, ובהמשך גם כפר סאלד ומשגב עם. ב 2018 התפרקה שותפות גד"ש שמ"ש ונסגרה. שטחי הגד"ש חזרו לעיבוד וניהול שלנו, והחל מקיץ 2018 אנחנו פועלים בגד"ש באופן עצמאי ומקבלים שרותי ניהול ותפעול מחברת ג"ג - שהיא חברה של פיתוח הגליל העוסקת בתחום הגד"ש, ואנחנו, כמו עוד 21 קיבוצים אחרים, באזור שותפים בה.

המצב בתחום הגד"ש בשנים האחרונות מחייב התייעלות וניצול נכון של הציוד, הטרקטורים וכ"א, והעבודה במודל הנוכחי עם ג"ג משיגה מטרה זו.

מה מגדלים :

בשנים האחרונות סל הגידולים החקלאיים בגד"ש הולך ומצטמצם בשל אי הכדאיות הכלכלית בגידולים השונים שהולכת ונשחקת ממספר סיבות : מחירי המים שנמצאים בעלייה מתמדת, פתיחת יבוא חופשי ללא הגבלות או ללא סיוע לחקלאיים המקומיים - דבר הפוגע במגדלים ובמפעלי המזון והירקות הקפואים בארץ, שערי מ"ח נמוכים ומחירי הגרעינים בשוק הסחורות העולמי (בורסות) שנמצאים בשפל.

בשנה האחרונה גידלנו מגוון גידולים לאורך כל עונות השנה :

בחורף - תפוחי אדמה, גזר, אפונה, פטרוזיליה, כרובית, ברוקולי וחיתה. בקיץ - תירס למספוא, תירס מתוק, עגבניות לתעשייה, בצל, אבטיח מללי לגרעינים, שעועית ירוקה ובוטנים.

זו אכן רשימה של הרבה גידולים אבל בסה"כ מדובר בחלקות בודדות מכל כל גידול. בשנים האחרונות אפשר לראות ברחבי העמק יותר חלקות שבחודשי הקיץ עומדות ריקות ללא גידול ובעצם מגדלים בהן רק גידולי חורף / בעל שלא דורשים השקיה או עבודה רבה.

לאלו מאתנו שעוד זוכרים את שדות הכותנה או החמניות שהיו בעבר ממלאים בקיץ את כל עמק החולה בצהוב ולבן, אז אלו שני גידולים שבעצם כבר כמעט ונעלמו לגמרי מסל הגידולים, בשל חוסר כדאיות כלכלית לגדל אותם.

כמה מילים על הגידולים שמגדלים :

ברוקולי וכרובית – שני גידולי חורף שמיועדים לתעשיית הירקות הקפואים (סנפרוסט, מילוטל ופרי הגליל), גידולים שנשתלים בחודשי הסתיו ונקטפים בסוף החורף ולכן אפשר להספיק לזרוע גידול קיץ על החלקות שבהן גדלו.

תפוחי אדמה – גידול חורף שמגדלים בשטח האגם, שמתאים מבחינת סוג הקרקע לגידול הזה. מיועד בדרך כלל לתעשייה (ציפס קפוא) ומקצתו (לרוב זנים עם קליפה אדומה) לשוק.

פטרוזיליה - גידול רב קצירי שמיועד לתעשיית התבלינים לייבוש או הקפאה (שדה אליהו / דורות).

אפונה ירוקה טרייה לתעשייה - מיועד למפעלי הירקות הקפואים (סנפרוסט, מילוטל ופרי גליל).

שעועית ירוקה – למפעלי הירקות הקפואים. זורעים בשני מועדים, סתיו ואביב, בהתאם להזמנות של המפעל.

גזר - מיועד ברובו ליצוא טרי. משווק בהסכם אזורי עם גזר קיבוץ שלוחות.

עגבניות תעשייה - גידול קיץ, מיועד למפעלי מוצרי העגבניות (יכון, מילוז, פרי ניר).

תירס מתוק – גידול קיץ למפעלי הירקות לתעשייה (ולכל חובבי התירס המתוק באזור....).

אבטיח מללי לגרעינים - גידול קיץ לגרעינים לפיצוח. הגידול דורש השקיה מועטה וזה יתרונו העיקרי. משווק לסוחר הפיצוחים.

בוטנים - גידול קיץ ארוך שמשווק בעיקר לסוחר הגרעינים השונים לייצוא וגם לשוק מקומי.

רוב הגידולים הם גידולי שלחין, כלומר גידולים הדורשים השקיה בכמויות כאלו ואחרות, בהתאם לעונת הגידול ולצרכי הגידול עצמו. בנוסף, מגדלים גם גידול בעל (ללא השקיה): חיטה לחציר, תחמיץ או לגרעינים. חיטה היא גידול חורף ללא השקיה, למעט מקרים בודדים בהם משקים קצת להנבטת הזרעים.

סל הגידולים יחסית רחב, אבל כמו שכתבתי בהתחלה - קיימות מגבלות, שהולכות וגדלות, בכל גידול. הראשונה היא כמובן מחירי המים לחקלאות שנמצאים בעלייה ומביאים לכך שיותר ויותר שדות נזרעים בגידול אחד של חיטה בעל, בתחילת החורף, ובמהלך הקיץ עומדים ללא גידול - היות ואין כדאיות כלכלית לגדל או שהביקוש לשטח בגידולים האחרים הוא קטן. כל גידולי הירקות המיועדים לתעשיית הקפואים סובלים מתהליך מתמשך של ירידה בכדאיות למפעלים לייצר אותם, אל מול התחרות ההולכת וגדלה מהכיוון של יבוא ירקות קפואים ומוצרי ירקות (כגון ציפס, ומוצרי עגבניות) שהמדינה מאפשרת, ללא כל הגנות או חשיבה מסודרת על המשמעות לגבי המפעלים והחקלאים. גם גידולים המיועדים לייצוא נפגעו מאוד משערי החליפין ומהתחרות בשוק באירופה.

כל אלה מחייבים אותנו בגד"ש לשנות את התנהלות הענף בשנים האחרונות ולנסות להתייעל מאוד. לצמצם בעלויות בעיקר בכ"א ומים, ולעבור לאט לכיוון של יותר גידולי בעל שמשאירים רווחיות יחסית נמוכה לדונם - 150-200 ש"ח, ופחות גידול ירקות או גידולים עתירי כ"א והוצאות

שהרווחיות בהם הולכת ויורדת. לדוגמה: דונם ממוצע של עגבניות לתעשייה היה משאיר רווח של 800-900 ש"ח, והיום ירד לכוון של 250-300 ש"ח לדונם. וכמובן קיימת מגבלה בהיקפי השטחים בהם ניתן לגדל כל שנה בשל הירידה בביקוש.

אני עובד בצמוד עם הצוות המקצועי של ג"ג שפועל באופן רצוף ושוטף, מלווה את הגידולים בשדה ומבצע בקרה על ההוצאות וההכנסות בכל גידול וגידול.

לסיכום: הגד"ש בגליל ואצלנו שינה בשנים האחרונות את פניו וממשיך להשתנות ולהתאים את הענף לשינויים בשוק ובשטח. היתרון שיש בגד"ש הוא יכולת הגמישות הרבה ביחס לחקלאות אחרת, כי מדובר בגידולים עונתיים חד שנתיים. הגד"ש הוא ענף ששומר על כל השטחים שאינם ניטעים ועל הגמישות במכסות ובכמויות המים לחקלאות בשמיר. וכמובן, לא נשכח שהגד"ש בשמיר גם מאפשר לנו להביא לאורך השנה "טעימות" מהגידולים השונים לקהילה שלנו.

חג שבועות שמח לכל בית שמיר

מארכיונו של אברהם אילת

סלעים וילדים

תערוכות פוסט קורונה בשמיר

גלית אורן
(מאי 2021)

עם הפתיחה המחודשת של חדר האוכל, חזרה גם שגרת התערוכות שמוצגות בין כתליו ובמרחבים הצמודים לו – מסדרון הלובי והמועדון לחבר. בימים אלו מוצגות שם כמה תערוכות יפות:

במסדרון הכניסה לחדר האוכל- תערוכת צילומי ילדים מרהיבים של יעל קמחי – אוראל .

במועדון לחבר - 'פורים של פעם' – תמונות שצילם משה מירון מפורים בשנים קודמות, וגם 'פורים מהסרטים' – תערוכת כרזות מפורים 2011 בעיצובה של מיכל קמחי.

בחדר האוכל- 'מרחב מוגן' – תערוכת ציורים של דבורה אזולאי, אליה הגעתי דרך בתה רותם המתגוררת בשמיר.

דבורה אזולאי, ציירת, סיימה את לימודיה במדרשה לאמנות ברמת השרון וחברה באיגוד האמנים הפלסטיים בישראל. מזה שנים היא מציגה תערוכות יחיד ותערוכות קבוצתיות בארץ ובחו"ל.

דבורה מציינת על בדי קנבס גדולים ולעתים גם על עצים, ומשתמשת בצבעי אקריליק בגלל הייבוש המהיר שלהם. ציוריה הצבעוניים והעזים משלבים אלמנטים גרפיים וסוריאליסטיים, וכמו מספרים סיפור. רבים מהם ניתן לסובב ולהתבונן בהם מזוויות שונות, מה שמותיר תחושה שיש פה סיפור בתוך סיפור, כמו בחלום. הציורים הם גם למכירה.

כתובת מייל: dvoraa6@gmail.com

דף אמן בפייסבוק:

https://www.facebook.com/pg/Painter.DvoraAzoulay/photos/?tab=album&album_id=174573559368648

טל: 054-7945889

וכך היא כותבת על יצירתה: אני יוצרת רגעים של שלווה יופי וצבע, סוג של פנטזיה, כמו הייתי כותבת משפטים מצוירים. הציורים שלי הם צבעוניים ומראים את העולם היפה והשמח. יש אצלי הפרדה בין החיים האמיתיים לבין האמנות, שם אני יוצרת את הרגעים היפים והשמחים שלי ושל כלל האנושות.

אני אוהבת להכניס אור וצבע לעבודות שלי, לצייר נופים קסומים וירוקים המזכירים לי את ילדותי בקיבוץ ואת שלווה השכונה העירונית בה גדלתי, שהייתה עטופה בשדות ופרדסים.

בעולמי, גם בשקט יש סוג של התרחשות. אני מעדיפה את הרמיזה גם כשאפשר להשתמש בטכניקות ציוריות רבות ולהגיע לריאליזם בכל מיני אופנים. יש הרואים בציוריי סוג של 'ציורים נאיביים', וזה בסדר מבחינתי. כאשר שואלים אותי מה עומד מאחורי הציור, אני אומרת ש"מה שרואים הוא מה שיש" – והמשמעות היא בעיני המתבונן.

כאשר אנשים רוכשים ציור שלי ותולים אותו בחדרי המגורים, הם מציגים את 'הרגעים שלי' על הקירות שלהם. כל חיי ציירתי ואמשיך לצייר עד יומי האחרון. הציור הוא בנפשי."

תודה לכל הנותנים יד לפרויקט התערוכות - ליוצרים משה מירון, מיכל קמחי, יעל אוראל ודבורה אזולאי ולבתה רותם. לצרויה רונן מוועדת תרבות, לוולטר מוצ'ניק ומירית מירון – האחראים על חדר האוכל והמועדון לחבר, לנטע שפיגלר שמציע עזרה טכנית ורעיונות, ולסיום תודה אישית גדולה ליואב אילת שעוזר בכל.

לקראת תערוכה חדשה מוזמנים לשלוח תצלומים בנושא "הפסקול של חיינו בתמונות – אנשים שפוגשים על השביל בתצלומים מכל הזמנים". ההגשה היא עד סוף יוני למייל galitik23@gmail.com. קול קורא יתפרסם על לוח המודעות, בפייסבוק וב"מקומי".

אשמח לקבל רעיונות נוספים לתערוכות חדשות.

מדד שמיר - מהנעשה במגזר העסקי

בחוויה אישית, תענועי הזמן עשויים לעיתים לתת תחושה שונה למשכה של תקופה (מה, כבר עברה שנה...?) אולם בתוך מחזוריות החיים הנמשכת, הזמן, מן הסתם, לא עומד מלכת - וכך הדבר גם במגזר העסקי כלכלי בשמיר.

כפי שדובר והוזכר בכל הקשור לתוצאות הכלכליות של תאגידי שמיר, שנת 2020 תרשם כאחת השנים הטובות והמוצלחות שידענו.

שלא"ג סיימה את שנת 2020 כשנת שיא מאז היווסדה, עם מחזור מכירות (מאוחד) של כ 655 מיליון ₪ מתוכו רווח נקי (לפני מס) של כ 70 מיליון ₪, וחילקה דיבידנד לכלל בעלי המניות בסך של כ 28 מיליון ₪.

החברה ממשיכה לפעול בכל אתריה בעולם (ארצות הברית, איטליה וישראל) במטרה להרחיב את מעגל הלקוחות והיקף המכירות וכמובן להיערך ולצפות קדימה לעתיד לבוא. כמו בכל תחום תחרותי, הישגי העבר לבדם אינם מהווים ערובה להצלחה.

זה המקום להודות להנהלת החברה ולכל עובדיה על הישג מרשים זה, ולאחל להם ולנו הצלחה גם בשנים הבאות.

שמיר אופטיקה ממשיכה לקצור את פירות המיקוד האסטרטגי שלה, המעמיד במרכז את ערכי המותג הטכנולוגי של עדשות שמיר בצמוד לשרות, איכות וזמינות, וזוכה לנאמנות גבוהה מצד חנויות האופטיקה הפרטיות ברחבי העולם.

כמיטב המסורת על שולחן השרטוט (וגם מעבר לכך) קיימות מספר תכניות פיתוח מעניינות שכולנו תקווה שיבשילו בעתיד הקרוב. למי שפחות עוקב ומכיר, נזכיר שחברת אסילור הצרפתית (שותפתנו המקורית) התמזגה לפני כ 3 שנים עם חברת המסגרות לוקסאוטיקה האיטלקית (בעלת מותגי המסגרות הגדולה בעולם), מהלך שייצר את הגורם בעל כוח המשיכה החזק והמוביל ביותר בתעשייה זאת בעולם.

מיזוג זה פתח אמנם בפני שמיר אופטיקה הזדמנויות שונות, שחלקן כבר התממשו, אבל מגד מייצר גם אתגרים מסחריים ועסקיים מולם החברה עצמה, וכל שכן גם אנו כבעלים, צריכים להכיר ולהיערך בהתאם.

כפי שכבר דווח, על אף התוצאות הטובות מאוד של שנת 2020 החברה עדיין לא חלקה לבעליה דיבידנד בגין שנה קודמת. הדבר אמנם עדיין איננו מובטח

אבל במידה של אופטימיות צפוי מהלך חלוקת הדיבידנד להתרחש בהמשך השנה.

SPO האופטיקה המדויקת, מתקדמת ופועלת על פי תכנית עבודה מוסדרת כאשר, כמו בחיים, המפגש עם המציאות היומיומית מייצר לעיתים אתגרים שלא תמיד ניתן היה לצפות או לתכנן... תהליך טבעי זה בו נדרשת החברה בכלל ומנהליה ועובדיה בפרט לבסס תהליכי עבודה במספר מישורים, רק מחזק (מחסן) אותה ומשפר את יכולתה להתפתח לכיוונים נכונים בעתיד.

בימים אלו נכנס אמיר ליכטר, המגיע עם רקע טכנולוגי ועסקי עשיר, לתפקיד מנכ"ל החברה. במקביל להעברת מקל מסודרת מצד ניב אדוט, שהתמנה כמשנה למנכ"ל ומנהל מחלקת הפיתוח, ממשיכה החברה לגייס כוחות מקצועיים וניהוליים נוספים שיתמכו בצרכיה.

כאן המקום לקרוא לחברי ותושבי שמיר המחפשים אתגר מקצועי בחברה טכנולוגית מתקדמת, לפנות ולהתעניין באפשרויות השונות שהחברה יודעת להציע... הכל כמובן, על בסיס ובתנאי התאמה מקצועית נדרשת.

מהלך משמעותי התואם את אבני הדרך שאנו, כמשקיע, הצבנו בפני החברה - הוא מציאת משקיע נוסף. ואכן, לאחרונה נחתם מזכר הבנות ראשוני עם אחת מקרנות ההשקעה הפרטיות המובילות בישראל, הרואה ב SPO פוטנציאל להתפתחות והשבה. צעד זה, גם אם עוד ארוכה הדרך להשלמתו, הוא בעל משמעות גדולה ועשוי להוביל להשקעה בהיקף רחב מאוד מצד הקרן, דבר שיאפשר האצה של הפעילות (הטכנולוגית והעסקית) ומכאן - גם הגדלת סיכויי ההצלחה.

מצד הקיבוץ ישנה כאן הקטנת חשיפה (סיכונים) מול וויתור על אחוזי החזקה (בעלות), ככל שהדבר יידרש - הוא יובא בבוא העת הנושא לדיון והחלטה מסודרת במוסדות הקיבוץ.

תחנת הכח "דליה אנרגיה", ביצעה לפני מספר שבועות את מהלך פירעון ההלוואה של מניות הבכורה.

בהתאם להחלטות, מתוך הכסף שהתקבל, סכום ההשקעה הראשוני - "הקרן" (לאחר תשלומי מס) נותר בתיק הנכסים של הקיבוץ ויתרת הכסף הועברה לחברים כחלוקת פירות נכסים.

בסיכומו של דבר, בפרק זמן של כ 6 שנים, השקעה זו הכפילה את עצמה ביותר מפי 3.5 ועל כך מגיע יישר כח לאנשים שעסקו בזמנו בדבר וראו נכון את הנולד.

המשך בעמוד הבא

פינת משאבי אנוש קרן קופיעץ

"לפעמים העצירה היא התנועה הנחוצה" (תמר אשר)

קצת יותר מ 4 שנים חלפו מאז התחלתי למלא את תפקיד מנהלת משאבי האנוש של הקיבוץ, ולקראת סיום הקדנציה החלטתי כי זה הזמן לעצור.

4 שנים שבהן הצלחתי לקדם את הסדרת ההתנהלות של הענפים השונים - הגדרות תפקיד, חידוד סמכויות, קידום של עובדים ומנהלים, קידום נהלים ועוד ועוד.

התחלתי את הקדנציה תוך ליווי כניסתם של 3 נבחרי ציבור חדשים לתפקידם, ובהמשך בתחלופה של כמעט כל מנהלי האגפים וחלק ממנהלי הענפים. תחלופה זו הביאה הזדמנות עבורי לליווי של המנהלים, לליווי של העובדים ולחיוזוק הקשר איתם, תוך יצירת שפה משותפת, סדורה ואחידה של הניהול בקיבוץ.

העשייה לוותה בלא מעט שינויים אותם חוונו כולנו – פרידות מחברים יקרים וכניסה של עובדים חדשים, רובם אינם חברי הקיבוץ. לצד שינויים פרסונליים התפתחו לא מעט נהלים, הוסדרו כמה מהפעילויות ונוצרו היסודות להמשך עשייה משותפת (הן של אגפים שונים, הן מול גורמים מבחוץ והן מול העובדים).

שנת הפעילות האחרונה בקדנציה נקטעה בתחילתה והשאירה כמה שאיפות ומטרות לא ממומשות. הקורונה הביאה איתה סערה שקטעה את העשייה השוטפת ואת המוכר והידוע ואתגרה כשאימצה אותנו לחשב מסלול מחדש. בהתחלה על בסיס יומיומי, ולאט לאט הביאה ליצירת שגרה חדשה שאפשרה חזרה לחיים נורמטיביים כמעט ללא פגיעה בעשייה.

עבורי, מוקד הפעילות השתנה ומעיסוק בהסדרה עברתי לעיסוק כמעט בלעדי בפרט, בעובדים עצמם וברווחתם - ליווי בחל"ת ומימוש זכויות העובדים והחברים בתקופה זו, עשייה לטובת שימור העובדים ובניית מערכת יציבה ככל הניתן בכל אחד מהאגפים, כזאת שתאפשר את המשך ההתנהלות המוכרת לכולנו כחברי הקהילה.

אני מודה לחברי הקהילה שבחרו בי לתפקיד, נתנו בי אמון ותמכו בעשייה לאורך הדרך, גם אם לא תמיד הסכמנו על הדרך או על התוצאה.

אני מודה לכל אחת ואחד מהעובדים בקהילה שנתנו בי אמון, ששאלו ואתגרו, שהתייעצו ושיתפו ומצאו בי כתובת לכל עניין.

אני מודה למנהלים שלצידי על השותפות, הלמידה ובעיקר על הרצון לעשות טוב ולייצר סביבת חיים הכי טובה שניתן עבור חברי קהילת שמיר והעובדים שלה.

מאחלת לכולנו שנמשיך לדעת לחבק את העשייה למען קהילה מכבדת, משתפת ופורחת.

נתראה על השבילים,

קרן

מה מתרחש בהנהלה הכלכלית? (המשך)

כהמשך למדיניות ההשקעות באפיקים אלטרנטיביים (לשוק ההון), הצטרפנו לאחרונה, כחלק מקבוצת משקיעים רחבה, לשתי השקעות חדשות בתחומי התשתיות והתעשייה. מאופי הדברים גם במקרים אלו מדובר על השקעות לטווח בינוני ארוך של מספר שנים.

בסמיכות לחג השבועות יש בהחלט על מה להתגאות בתכולת הטנא הנאה של המגזר העסקי, ולהוקיר תודה לכל מנהלי ועובדי תאגידי שמיר והפעילויות השונות על הישגיהם ותרומתם לרווחת כולנו.

כמנהג כל חקלאי (ייצור, תעשיין ומשקיע) נכון וניתן לשאת מבט קדימה באופטימיות וביטחון אבל גם בראייה מפוכחת ובלי שאננות יתרה.

חג ביכורים שמח, שי שפיגולר

סיפורי קורונה משלא"ג

שמירטיויה – חידון מס' 10 מאת: גדעון ורדי (תשובות בצמוד למדור אמנות במטבח)

סיפורה של נעמי הראל:

שגב, בני הבכור, הוא הנסיין הראשון של החיסון הישראלי לקורונה.

שגב, בן 26, סטודנט במכללת רופין ושופט כדורסל. הקורונה עצרה את חייו. הוא חזר לתקופה ארוכה הביתה ואף עבד כסדרן בשופרסל מצודות לאורך כל הסגר הראשון.

כבר בתקופת הסגר הראשון חזר ואמר שישמח להשתתף בניסוי לחיסון. ואכן לאחר חצי שנה כשהתפרסמה הודעה ברשת - שלח בקשה להתנדב. במקביל בדק עם סבתא אלה (פרופ' לוריס) ומנהלת המעבדה המרכזית בתל השומר) וקיבל ממנה את "ברכת הדרך".

לאחר שנמצא מתאים, הציעו לו להיות המתחנך הראשון. כך הפך להיות גם "כוכב תקשורת".

האמת, שלא דמיינו בכלל איזה באזז מטורף יהיה בתקשורת, וששגב יפתח את כל מהדורות החדשות.

הכי הופתענו מהשאלה החוזרת של כל הכתבים, האם ההורים שלך ידעו מההחלטה והאם תמכו?

מבחינתנו בכלל לא הייתה דילמה כזאת, שגב שירת כלוחם 3 שנים וטייל חצי שנה בדרום אמריקה – הרבה יותר מלחיץ ומסוכן מלקבל זריקת חיסון בבית חולים תחת השגחה ובקרה.

אבא שלי ז"ל שרד את אושוויץ וחזר עם מסר אחד מרכזי – שגורלנו יהיה תמיד בידינו, שתמיד נהיה אקטיביים ולא פסיביים. זה היה אך טבעי ששגב ייראה זכות גדולה בהזדמנות להיות שותף במציאת פתרון ויהיה נכון לסיכון.

סוף הסיפור קצת פחות "זוהר": שגב ביקש לפתוח את תיק הניסוי שלו והתברר שקיבל את מנת הפלסבו, והוא השלים שתי מנות חיסון פיזור כמו כולנו.

אנחנו עדיין מקווים שהחיסון הישראלי יצליח, ובינתיים גאים מאד בעם ישראל שהלך בהמוניו להתחסן והתוצאות, בינתיים, מוכיחות את עצמן.

1. מי לא השתתפה בקליפ לשיר בשנות ה-80?

א. קורטני קוקס

ב. מוניקה לוינסקי

ג. שרון סטון

ד. כריסטי בריןקלי

2. איזו משפחה לא יוצגה על ידי שלושה אחים ב-NBA?

א. בארי

ב. הולדיי

ג. אנטטוקומפו

ד. מאלון

3. איזו עיר אמריקאית מכונה "עיר המכוניות"?

א. דטרויט

ב. סינסינטי

ג. סן דייגו

ד. פורטלנד

4. איזה שר אוצר טבע את המשפט "משוגעים, רדו מהגג!"?

א. שמחה ארליך

ב. יגאל הורביץ

ג. יורם ארידור

ד. יצחק מודעי

5. מאיזו מדינה לא הגיעו חברים/תושבים לשמיר?

א. קנדה

ב. צ'ילה

ג. בלגיה

ד. יפן

קצת מפה וקצת משם

אות הצטיינות לרומי אטדגי

רומי, המשרתת כאחראית מרפאת שיניים במחנה פילון, קבלה אות הצטיינות עצמאות.

מסר: נמרוד רונן

אות הצטיינות לצליל שטר

רב"ט צליל שטר, המשרתת במערכות מיחשוב בפיקוד צפון, קבלה ב 3.5.2021 אות הצטיינות.

הטקס נערך בבסיס שמשון, אליו הוזמנו גם ההורים הגאים.

עדיין אקטואלי... כמה חבל

המקרה הזה קרה כבר לפני כמה שנים טובות, כשאורי אמיר היה עדיין מהנדס המועצה ויצא במסגרת תפקידו לבקר בעיר התאומה לודביגסבורג בגרמניה.

לודביגסבורג שוכנת בצדה הדרום מערבי של גרמניה, לא רחוק משטוטגארט, ובתחומה זורם הנהר נקאר, וסביבו פארק יפה ומטופח.

באחד הימים ביקש אורי מהמארח הקולגה שלו לערוך לו סיור לחופי הנהר. תוך כדי טיול בפארק אורי שם לב לשלטים בולטים, בגרמנית כמובן.

מה כתוב בשלטים? שאל את המארח, והלה ענה: בערך כמו אצלכם - אסור ללון על גדת הנהר, אסור להדליק אש, יש לאסוף את האשפה וכד'. זה היה פארק גדול למדי ואורי תהה ושאל: וכמה פקחים אתם מעסיקים כדי לשמור ולפקח?

השתומם הגוי וענה בגאווה: אצלנו כולם יודעים לקרוא.

מפי זאב מרקמן

ועוד ידיעה אקטואלית בהקשר הנ"ל:

שת"פ ישראלי גרמני בנושא השואה

לפני הפסח הושקה בישראל ובגרמניה תכנית ייחודית לבתי ספר תיכוניים בנושא זיכרון השואה, אפליה ואנטישמיות. שותפים בה 13 בתי ספר תיכוניים בישראל ו-13 בתי ספר תיכוניים בגרמניה.

התכנית יוצאת לדרך שנתיים לאחר שהתקיים כנס בנושא זיכרון השואה, אנטישמיות וגזענות במחוז לודוויגסבורג בהשתתפות גיורא זלץ, ראש המועצה (לה ברית מחוזות תאומים עם לודוויגסבורג), ולאחר שהמועצה הציבה לעצמה למטרה להרחיב את השותפות, שכבר קיימת, בין ארבעה בתי ספר תיכוניים בגליל העליון ובמחוז לודוויגסבורג.

אגב, אחד מבתי הספר שכבר שותפים בתכנית הוא "עיינות ירדן".

גיורא זלץ, ראש המועצה: "עלינו להבין איך אירוע כזה קרה, איך ניתן ללמוד ממנו על עצמנו ועל היכולת של אנשים לאבד שליטה ולנצל את כוחם והכריזמה שלהם לתופעות הרסניות".

[מתוך: עדכוני ראש המועצה 8.4.21](#)

קצת מפה וקצת משם

פרויקט השחזור מתבצע בשיתוף המועצה לשימור אתרים, המשרד למורשת במשרד ראש הממשלה, משרד התרבות והספורט, רשות ניקוז ונחלים כינרת והמועצה המקומית יסוד המעלה.

אילן אור, ראש מועצת יסוד המעלה: "החלטנו לשמר את המזח, כחלק מהקמת פארק גדול ויפה, בחלקה המזרחי של המושבה.

המזח משוחזר עם בניית אבני הבזלת המקומית ותשוחזר בו גם מסילה עם קרונית, שאליה היו הדייגים פורקים את שלל הדגים שדגו בחולה. הקרונית ההיסטורית שומרה ובעתיד תוצב על המסילה. כמו כן, שוקמו גדות המזח והצמחייה, ותוקם מערכת שמע קולית ואמצעי הסברה אחרים ללימוד ההיסטוריה של המקום וענף הדייג ביסוד המעלה וחולתה.

אנו מקווים כי מטיילים ותושבי האזור יגיעו לכאן ללמוד ולכבד את ההיסטוריה המרתקת, אותה שוזר עבורנו בצילומים וזיכרונות מהראשונים שהיו כאן, **אמנון לוין**. אני מודה לו על שיתוף הפעולה החשוב בין חולתה ויסוד המעלה."

תקשורות 5.4.2021

סירות על גדות האגם ודייגים פורשים רשתות. באדיבות ארכיון יסוד המעלה

גלריית "הצד השני" של המכון לאמנויות בקמפוס המזרחי של תל חי, פותחת תערוכה חדשה בשישי 7.5.2021. התערוכה תישאר פתוחה עד 7.5.

ימים ושעות פתיחה:

א'-ה' 8:00-19:00 ובשישי: 8:00-13:00

כניסה מותנית בהצגת תו ירוק.

מזח הדייגים ההיסטורי של אגם החולה ישוחזר

הולכות ונשלמות עבודות התשתית והנוף, במזח הדייגים ההיסטורי, המשוחזר, ששימש את הדייגים מקיבוץ חולתה ויסוד המעלה בשנות ה-50. המזח הינו אחד השרידים היחידים מאגם החולה שיושב באמצע שנות ה-50 של המאה הקודמת.

הוא שוזר בתוכו סיפורי התיישבות, ציונות, חקלאות, דייג, ביטחון, קליטת עלייה, הברחת משפחות יהודיות מסוריה ועוד.

אמנות במטבח מאת: רוית ב.ז.

קוקטייל לפתיחת הקיץ

איזה עונה מדהימה! הימים מתארכים, ניתן ללבוש את שמלות הקיץ שכל כך אהובות עלי.

בכל מקום (עדיין) ירוק ופורח.

אני עדיין לא חזרתי לנסוע לעבודה ועובדת מהבית.

זאת אחת מברכות הקורונה (בכל זאת הרווחתי משהו מכל המגפה המטורפת הזאת, ששיגעה ועדיין משגעת את העולם).

וכך, בסיומו של יום עבודה, איני צריכה להיכנס לאוטו, אלא לצאת למרפסת עם קוקטייל מרענן, המבדיל בין קודש לחול. להשקיף על העמק המדהים, ולהעריך את המקום בו אני חיה.

אני דואגת שתמיד יהיה לי סירופ סוכר במקרר,

סירופ שמורכב מכמויות שוות של מים וסוכר - ואני מבשלת אותם עד להמסה.

חומרים:

מלפפון

כמה עלי כוסברה

מנה* ג'ין (אנחנו אוהבים בומביי)

חצי מנה פרנו

חצי מנה סירופ סוכר

מנה מיץ לימון

*מנה היא 50cc

שדות בטנים ונוף העמק. צילמו: זמיר כרמי ויהודית מסד

תשובות לשמיריטרייה 10

1. ג. שרון סטון
2. ג. אנטטוקומפו
3. א. דטרויט
4. ב. יגאל הורביץ
5. ג. בלגיה

אופן ההכנה

כותשים את המלפפון ואת עלי הכוסברה בשייקר ומוסיפים את הנוזלים.

שמים קוביות קרח, משקשקים קצרות ומוזגים מעל מסננת לכוסות עם קרח.

אילן אשד ז"ל דברים לזכרו כתבה: יעל שפיגלר

אני מבקשת להשתתף בצערכם יהודית והבנים גי וגוני, עדי, יובל ובני המשפחה. אילן היה בן כיתתי ואת שנות ילדותנו ובגרותנו עברנו יחד.

מהרגע שבו נגעו ידיו של אילן בחצוצרה – היא דבקה בו (החצוצרה אז הייתה מעין צינור מגולגל).

בגיל צעיר ביותר נקרא אילן לפתוח את מסדרי התנועה והחגים שבקיבוץ. הוא היה עומד ליד הדגלים ולקול נגינתו הונפו הדגלים אל על. הייתה זו תרועה קבועה שלוותה כל טקס.

בשנות הנעורים החל אילן להתמקצע בנגינה והשקיע בה את מרבית זמנו. משלא נמצא מורה בגליל, נאלץ אילן לנסוע באוטובוס שעות ארוכות לשיעור הנגינה הקבוע בתל אביב.

את אימוני הנגינה ערך לא פעם אל מול נוף העמק. הוא עמד על סלע גדול ויציב כשהחצוצרה בפיו, וכך נשמעה נגינתו אל מורדות הגבעה וגולשת אל העמק.

כשהתגייסנו לצבא כבר היה ברור מה יהיה מסלולו – לתזמורת צה"ל אליה זכה להתקבל.

פגישותינו בטקסים הצבאיים לא פסקו ותמיד לוותה אותי תחושת גאווה שהנה בן כיתתי נמצא בין הנגנים שבתזמורת.

בחגים בהם הייתה התזמורת מלווה חלק מתכניות הטלוויזיה היו דבורה ומאיר ז"ל, ההורים, דואגים להודיע לנו שנוכל לצפות באילן המופיע בטלוויזיה.

במשך כל שנות השירות הצבאי אילן דבק בחצוצרה והיא בו.

אילן הקים משפחה יפה עם יהודית תבדל"א, משפחה מוזיקלית. הוא התקבל לפילהרמונית ועלה מדרגה ודרכו נסללה בדרך הצלילים המופלאה והקסומה. פגישותינו התמעטו בשנים אלה אך אני יודעת שאילן תמיד חש ואף נהג לציין זאת בכל הזדמנות, ששמיר זה ביתו.

שמחנו שוב להיפגש במפגש כיתה שערכנו בשמיר לפני מספר שנים. אילן כבר לא היה במיטבו, ולווה ע"י יהודית אשתו והבנים, אבל ניצוץ שמחה בעניו בלט לנוכח המפגש עם בני הכיתה והביקור בשמיר, ביתו משכבר. עם עינו החומות והמבט החודר והחצוצרה – החצוצרה שדבק בה והיא בו. כך אזכור אותו.

ליהודית אשד והבנים, לעדי ויובל חלפי ובני
משפחותיהם
תנחומים

על מותו של אילן אשד ז"ל

ארכיון שמיר

נזכור

דידל בולר ז"ל

תמונת החודש

מאוסף תמונות הארכיון

14.4.1950	נפטר	אשר-פליקס פרי
8.4.1955	נפטר	נסים יקותיאל
15.4.1974	נפל	אברהם פלדמן
14.4.1985	נפטר	דוד יהודאי
8.4.1995	נפטר	משה אפרת
20.4.1995	נפטר	[בן] עמי פרבר
12.4.1998	נפטרה	יהודית יגר
10.4.2001	נפטרה	בלה מן
25.4.2001	נפטר	חיים שולר
29.4.2004	נפטר	איאן ואן רנדסברג
1.4.2005	נפטר	דוד [דידל] בולר
27.4.2014	נפטרה	נונה שחם
12.4.2016	נפטרה	ג'ואן (יונה) חלפי
26.4.2016	נפטר	משה כגן
17.4.2017	נפטרה	גיטה רונן
3.4.1958	נספה	גבי סגל
7.4.1976	נפטרה	אסתר אזיס
7.4.1978	נפטרה	חנצה רבקה קריגלר
8.4.1981	נפטרה	דבורה גרמן
25.4.2004	נפטרה	חנה עמלני
20.4.2006	נפטר	יצחק (מנו) בן אפרים
19.4.2021	נפטר	אילן אשד

י ה י ז כ ר ם ב ר ו ן

ארכיון שמיר

נזכור

שוריקה מוסקו ז"ל

תמונת החודש

מאוסף תמונות הארכיון

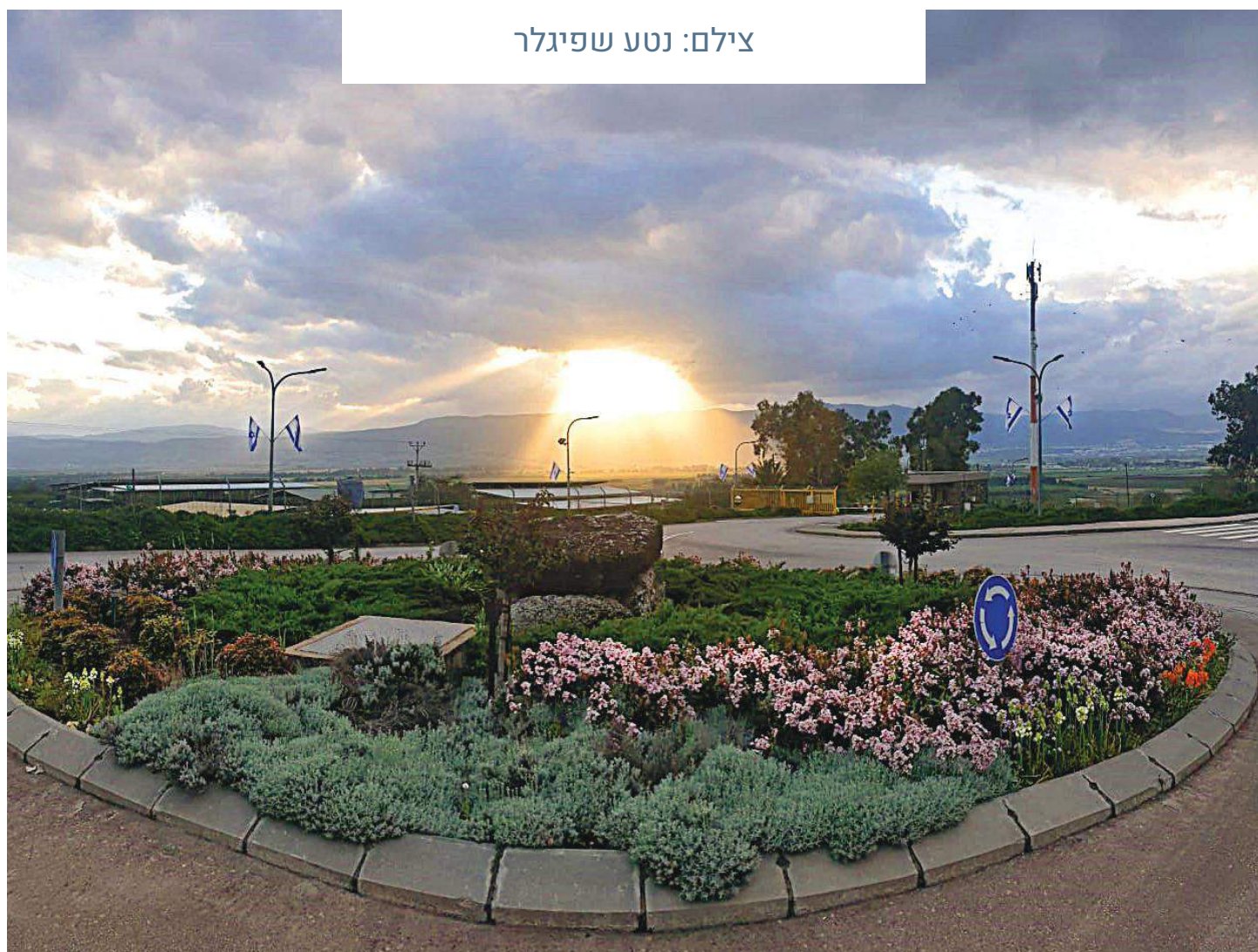
31.5.1995	נפטר	אריה-ליביש מסד
2.5.2005	נפטרה	טובה סגל
9.5.2007	נפטרה	פרידה שילוח
17.5.2007	נפטרה	שוריקה מוסקו
6.5.2010	נפטרה	ברוריה אפרים
12.5.2017	נפטר	רפאל (רפי) סולומנוביץ'
27.5.2019	נפטר	ישראל מסד
15.5.1963	נפטרה	אסתר גורי
10.5.1966	נפטרה	לוציה ואינו
23.5.1975	נפטר	יעקב שוורץ
12.5.1977	נפטרה	מלוינה בראונשטין
30.5.1982	נפטרה	לאה כהן

י ה י ז כ ר ם ב ר ו ן

כניסה מוארת

צילם: נטע שפיגלר

תמונות בתערוכה

ציירה: דבורה אזולאי

